

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

11 päivänä tammikuuta 2024*

Ennakkoratkaisupyyntö – Teollis- ja tekijänoikeudet – Ihmisille tarkoitettu lääke –
Lisäsuojatodistus – Direktiivi 2004/48/EY – 9 artiklan 7 kohta – Tuotteiden saattaminen
markkinoille lisäsuojatodistuksen antamien oikeuksien vastaisesti –
Lisäsuojatodistuksen perusteella määrätty turvaamistoimenpiteet –
Lisäsuojatodistuksen myöhempi julistaminen mitättömäksi ja toimenpiteiden peruuttaminen –
Seuraukset – Oikeus asianmukaiseen korvaukseen turvaamistoimenpiteistä aiheutuneen
vahingon korvaamiseksi – Kyseisten toimenpiteiden hakijan vastuu niistä aiheutuneesta
vahingosta – Kansallinen säännöstö, jossa säädetään tuottamuksesta riippumattomasta vastuusta

Asiassa C-473/22,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka markkinaoikeus
(Suomi) on esittänyt 14.7.2022 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin
tuomioistuimeen 14.7.2022, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Mylan AB

vastaan

Gilead Sciences Finland Oy,

Gilead Biopharmaceutics Ireland UC ja

Gilead Sciences Inc.,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Jürimäe (esittelevä tuomari) sekä tuomarit
N. Piçarra, M. Safjan, N. Jääskinen ja M. Gavalec,

julkisasiamies: M. Szpunar,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

* Oikeudenkäyntikieli: suomi.

- Mylan AB, edustajinaan A. Jääliñoja ja B. Rapinoja, asianajajat,
- Gilead Sciences Finland Oy, Gilead Biopharmaceutics Ireland UC ja Gilead Sciences Inc., edustajinaan R. Hilli ja M. Segercrantz, asianajajat,
- Suomen hallitus, asiamiehenään M. Pere,
- Alankomaiden hallitus, asiamiehinään M. K. Bulterman ja J. M. Hoogveld,
- Euroopan komissio, asiamiehinään S. L. Kaléda, P.-J. Loewenthal, J. Ringborg, J. Samnadda ja I. Söderlund,

kuultuaan julkisasiamiehen 21.9.2023 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/48/EY (EUVL 2004, L 157, s. 45) 9 artiklan 7 kohdan tulkintaa.
- 2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat yhtäältä Mylan AB ja toisaalta Gilead Sciences Finland Oy, Gilead Biopharmaceutics Ireland UC ja Gilead Sciences Inc. (jäljempänä yhdessä Gilead ym.) ja jossa on kyse sen vahingon korvaamisesta, joka Mylanille on aiheutunut siihen Gilead ym:iden hakemuksen johdosta kohdistetusta myöhemmin peruutetusta turvaamistoimenpiteestä.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Kansainvälinen oikeus

- 3 Marrakechissa 15.4.1994 allekirjoitetun Maailman kauppajärjestön (WTO) perustamissopimuksen, joka on hyväksytty Uruguayn kierroksen monenvälisissä kauppaneuvotteluissa (1986–1994) laadittujen sopimusten tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta yhteisön toimivaltaan kuuluvissa asioissa 22.12.1994 tehdyllä neuvoston päätöksellä 94/800/EY (EYVL 1994, L 336, s. 1), liitteessä 1 C olevan teollis- ja tekijänoikeuksien kauppiaan liittyvistä näkökohdista tehdyn sopimuksen (jäljempänä TRIPS-sopimus) johdanto-osan ensimmäisessä kappaleessa todetaan seuraavaa:

”Jäsenet haluavat vähentää kansainvälisen kaupan häiriöitä ja esteitä, ottaa huomioon tarpeen edistää teollis- ja tekijänoikeuksien tehokasta ja riittävää suojelua sekä varmistaa, että teollis- ja tekijänoikeuksien täytäntöönpanoa koskevat toimenpiteet ja menettelytavat eivät itsessään muodostu asianmukaisen kaupan esteiksi”.

- 4 TRIPS-sopimuksen 1 artiklan, jonka otsikko on ”Velvoitteiden luonne ja soveltamisala”, 1 kohdassa määrätään seuraavaa:

”Jäsenten tulee huolehtia sopimuksen määräysten täytäntöönpanosta. Jäsenet voivat, ilman että niillä on tähän velvollisuutta, säätää kansallisessa lainsäädännössään sopimuksen edellyttämää laajemmasta suojasta edellyttäen, että sellainen suoja ei ole vastoin sopimuksen määräyksiä. Jäsenet voivat vapaasti valita tarkoituksenmukaiset keinot tämän sopimuksen määräysten sisällyttämiseksi niiden omiin oikeusjärjestyksiin ja -käytäntöön.”

- 5 Kyseisen sopimuksen 50 artiklan, jonka otsikko on ”Turvaamistoimenpiteet”, 7 kohdassa määrätään seuraavaa:

”Jos väliaikainen toimenpide on kumottu tai se raukeaa hakijan toimenpiteen tai laiminlyönnin vuoksi tai myöhemmin todetaan, että mitään teollis- tai tekijänoikeuden loukkausta tai sellaisen uhkaa ei ole ollut, oikeusviranomaisilla tulee olla oikeus määrätä vastaajan vaatimuksesta hakija suorittamaan vastaajalle asianmukainen korvaus näiden toimenpiteiden aiheuttamasta vahingosta.”

Unionin oikeus

- 6 Direktiivin 2004/48 johdanto-osan 4, 5, 7, 8, 10 ja 22 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(4) Kansainvälisellä tasolla kaikkia jäsenvaltioita ja [Euroopan] yhteisöä itseään sen toimivaltaan kuuluvien kysymysten osalta sitoo [TRIPS-sopimus].

(5) TRIPS-sopimus sisältää muun muassa teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamiseen tähtäviä keinoja koskevia määräyksiä, jotka ovat kansainvälisesti sovellettavia yhteisiä normeja ja jotka on pantu täytäntöön kaikissa jäsenvaltioissa. Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioiden kansainvälisten velvollisuuksien, TRIPS-sopimukseen perustuvat mukaan lukien, noudattamiseen.

--

(7) [Euroopan komission] asiassa järjestämissä kuulemisissa ilmeni, että TRIPS-sopimuksesta huolimatta jäsenvaltioiden teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamiseen tähtäävät keinot eroavat yhä merkittävästi toisistaan. Esimerkiksi turvaamistoimenpiteitä koskevat säännöt, joita sovelletaan erityisesti todisteiden suojaamiseen, vahingonkorvausten määrän laskenta sekä teollis- ja tekijänoikeuksien loukkausten lopettamiseen sovellettavat menettelyt ovat hyvin erilaisia eri jäsenvaltioissa. --

(8) Jäsenvaltioiden järjestelmien erot teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamiseen tähtäävien keinojen osalta haittaavat sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa ja tekevät mahdottomaksi varmistaa, että teollis- ja tekijänoikeuksilla olisi yhtäläinen suoja koko yhteisön alueella. --

--

(10) Tämän direktiivin tavoitteena on lähentää [jäsenvaltioiden] lainsäädäntöjä, jotta voidaan varmistaa teollis- ja tekijänoikeuksien suojan korkea, yhdenvertainen ja yhdenmukainen taso sisämarkkinoilla.

--

(22) On myös erityisen tärkeää säätää turvaamistoimenpiteistä, joiden avulla loukkaus saadaan välittömästi lakkaamaan ilman, että joudutaan odottamaan pääasiaa koskevaa ratkaisua, samalla kun vastaajan oikeuksia kunnioitetaan ja huolehditaan siitä, että turvaamistoimenpiteet ovat oikeasuhteisia kunkin tapauksen ominaispiirteisiin nähden, sekä antamalla vakuudet, jotka tarvitaan kattamaan perusteettomasta hakemuksesta vastaajalle aiheutuneet kulut ja vahingot. Nämä toimenpiteet ovat erityisen perusteltuja, jos viivästyminen saattaisi aiheuttaa korjaamatonta vahinkoa teollis- ja tekijänoikeuden haltijalle.”

7 Kyseisen direktiivin 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tämä direktiivi koskee teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamiseksi tarvittavia toimenpiteitä, menettelyjä ja oikeussuojakeinoja. Tässä direktiivissä käsite teollis- ja tekijänoikeudet käsittää myös teollisoikeudet.”

8 Mainitun direktiivin 2 artiklan, jonka otsikko on ”Soveltamisala”, 3 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tämä direktiivi ei vaikuta:

--

b) jäsenvaltioiden kansainvälisiin velvoitteisiin eikä erityisesti teollis- ja tekijänoikeuksien kauppaan liittyvistä näkökohdista tehtyyn sopimukseen, jäljempänä ’TRIPS-sopimus’, mukaan lukien ne velvoitteet, jotka liittyvät rikosoikeudellisiin menettelyihin ja seuraamuksiin;

--”

9 Direktiivin 2004/48 II luku, jonka otsikko on ”Toimenpiteet, menettelyt ja oikeussuojakeinot”, sisältää kyseisen direktiivin 3–15 artiklan. Direktiivin 3 artiklassa, jonka otsikko on ”Yleinen velvoite”, säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioiden on säädettävä tarvittavat toimenpiteet, menettelyt ja oikeussuojakeinot tässä direktiivissä tarkoitettujen teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamiseksi. Näiden toimenpiteiden, menettelyjen ja oikeussuojakeinojen on oltava oikeudenmukaisia ja tasapuolisia, ne eivät saa olla liian monimutkaisia tai kalliita eivätkä ne saa sisältää kohtuuttomia määräaikoja tai johtaa aiheettomiin viivytyksiin.

2. Näiden toimenpiteiden, menettelyjen ja oikeussuojakeinojen on myös oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia, ja niitä on sovellettava siten, että vältetään luomasta esteitä lailliselle kaupankäynnille ja säädetään takeista niiden väärinkäytön estämiseksi.”

10 Mainitun direktiivin 7 artiklassa, jonka otsikko on ”Toimenpiteet todisteiden suojaamiseksi”, säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset oikeusviranomaiset voivat jo ennen pääasiaa koskevan kanteen nostamista sen osapuolen hakemuksesta, joka on esittänyt kohtuullisesti saatavissa olevaa todistusaineistoa tukeakseen väitteitään teollis- tai tekijänoikeutensa loukkaamisesta tai tällaisen loukkaamisen uhasta, määrätä nopeita ja tehokkaita väliaikaisia toimia väitettyyn loukkaamiseen liittyvän asiaankuuluvan

todistusaineiston suojaamiseksi edellyttäen, että luottamuksellisten tietojen suojaa taataan. Nämä toimet voivat sisältää riidanalaisten tavaroiden yksityiskohtaisen kuvaamisen ja mahdollisen näytteiden oton, tai riidanalaisten tavaroiden ja soveltuviissa tapauksissa näiden tavaroiden valmistuksessa ja/tai jakelussa käytettyjen materiaalien ja välineiden sekä tavaroihin liittyvien asiakirjojen haltuunottamisen. Nämä toimenpiteet toteutetaan tarvittaessa toista osapuolta kuulematta, erityisesti jos mahdollisesta viiveestä voi koitua korvaamatonta haittaa oikeudenhaltijalle tai jos todistusaineiston hävittämisen vaara on ilmeinen.

--

4. Jos todistusaineiston suojaamistoimenpiteet on kumottu tai jos ne raukeavat kantajan toiminnan tai laiminlyönnin takia tai jos myöhemmin todetaan, ettei teollis- tai tekijänoikeutta ole loukattu tai loukkaamisen uhkaa ei ole ollut, oikeusviranomaisilla on oltava oikeus vastaajan pyynnöstä määrätä toimenpiteiden hakija suorittamaan vastaajalle asianmukainen korvaus näiden toimenpiteiden aiheuttamista vahingoista.

--”

- 11 Saman direktiivin 9 artiklassa, jonka otsikko on ”Turvaamis- ja säilyttämistoimenpiteet”, säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset oikeusviranomaiset voivat hakijan pyynnöstä:

a) määrätä väitetylle oikeudenloukkaajalle osoitetun väliaikaisen kiellon, jonka tarkoituksena on estää teollis- tai tekijänoikeuden välittömät loukkaukset tai kieltää väliaikaisesti tai, jos kansallinen lainsäädäntö sen mahdollistaa, tarvittaessa uhkasakon uhalla kyseisen oikeuden väitettyjen loukkausten jatkaminen tai asettaa jatkamisen ehdoksi oikeudenhaltijalle kuuluvan korvauksen takaamiseen tarkoitettujen vakuuksien asettaminen; väliaikainen kieltä voidaan määrätä samoin edellytyksin välittäjälle, jonka palveluja kolmas osapuoli käyttää loukatakseen teollis- tai tekijänoikeutta; [tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa 22.5.2001 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston] direktiivissä 2001/29/EY [(EYVL 2001, L 167, s. 10)] säädetään kiellon määräämisestä välittäjälle, joiden palveluja kolmannet osapuolet käyttävät tekijänoikeuden tai tekijänoikeuden lähioikeuksien loukkaamiseksi;

b) määrätä takavarikoitaviksi tai luovutettaviksi sellaiset tavarat, joiden epäillään loukkaavan teollis- tai tekijänoikeutta, jotta voidaan estää niiden saattaminen jakelukanavien piiriin tai levittäminen jakelukanavia pitkin.

2. Kaupallisessa laajuudessa tehtyjen loukkausten osalta jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos vahingon kärsinyt osapuoli osoittaa olosuhteet, jotka saattavat uhata vahingonkorvauksen maksamista, että oikeusviranomaiset voivat määrätä väitetyt loukkaajan irtainta ja kiinteää omaisuutta asetettavaksi hukkaamiskieltoon sekä myös tämän pankkitilit ja muut varat jäädytettäväksi. Tässä tarkoituksessa toimivaltaiset viranomaiset voivat määrätä esitettäväksi pankki-, rahoitus- tai kaupallisia asiakirjoja tai asianmukaisen pääsyn asiaankuuluviin tietoihin.

3. Oikeusviranomaisilla on 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden osalta oikeus vaatia hakijaa toimittamaan kaikki kohtuullisesti saatavissa olevat todisteet, jotta ne voivat riittävän

varmasti vakuuttua siitä, että hakija on oikeudenhaltija ja että hänen oikeuttaan on loukattu tai että tällaisen loukkauksen uhka on välitön.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut turvaamistoimenpiteet voidaan tarvittaessa ottaa käyttöön toista osapuolta kuulematta, erityisesti jos viivästyminen saattaisi aiheuttaa korjaamatonta vahinkoa oikeudenhaltijalle. Tässä tapauksessa osapuolille on ilmoitettava asiasta viipymättä viimeistään toimenpiteiden täytäntöönpanon jälkeen.

Asian uudelleen käsittely, johon liittyy oikeus tulla kuulluksi, on järjestettävä vastaajan vaatimuksesta, jotta kohtuullisessa ajassa toimenpiteestä ilmoittamisen jälkeen voidaan ratkaista, onko toimenpidettä muutettava taikka onko se kumottava tai pidettävä voimassa.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut väliaikaiset toimenpiteet kumotaan tai muutoin lakkaavat olemasta voimassa vastaajan vaatimuksesta, jos hakija ei pane pääasiaa koskevaa menettelyä vireille kohtuullisessa määräajassa, jonka toimenpiteistä päättävä oikeusviranomainen asettaa asianomaisen jäsenvaltion lainsäädännön niin salliessa tai, tällaisen määräajan puuttuessa, enintään 20 työpäivän tai 31 vuorokauden kuluessa, riippuen siitä kumpi on pitempi.

6. Toimivaltaiset oikeusviranomaiset voivat asettaa 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen väliaikaisten toimenpiteiden ehdoksi, että hakija asettaa riittävän vakuuden tai vastaavan takuun, jonka tarkoituksena on varmistaa vastaajan kärsimän vahingon korvaaminen 7 kohdan mukaisesti.

7. Jos turvaamistoimenpiteet kumotaan tai jos ne raukeavat kantajan toiminnan tai laiminlyönnin takia tai jos myöhemmin todetaan, ettei teollis- tai tekijänoikeutta ole loukattu tai loukkaamisen uhkaa ole ollut, oikeusviranomaisilla on oltava oikeus vastaajan pyynnöstä määrätä toimenpiteiden hakija suorittamaan vastaajalle asianmukainen korvaus näiden toimenpiteiden aiheuttamista vahingoista.”

Suomen oikeus

- 12 Oikeudenkäymiskaaren 7 lukuun sisältyy 11 §, josta ilmenee, että jos hakija on tarpeettomasti hankkinut turvaamistoimen, sen on korvattava vastapuolelle turvaamistoimesta ja sen täytäntöönpanosta aiheutunut vahinko ja asiassa aiheutuneet kulut.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

- 13 Patentti- ja rekisterihallitus myönsi 3.12.2009 Gilead ym:ille Suomen tasavallassa voimaan saatetun eurooppapatentin nro EP 0 915 894 perusteella lisäsuojatodistuksen nro 266 ”Tenofoviirisoprosiili ja sen suolat, hydraatit, tautomeerit ja solvaatit yhdessä emtrisitabiinin kanssa” (jäljempänä kyseinen lisäsuojatodistus), joka koskee HIV-virusinfektion saaneiden ihmisten hoidossa käytettävää antiretroviraalista lääkettä.
- 14 Mylan tarjosi keväällä 2017 kahden suomalaisen sairaanhoitopiirin julkisissa hankintamenettelyissä EMTRICITABINE/TENOFOVIR DISOPROXIL MYLAN 200 mg/245 mg, kalvopäällysteinen tabletti -nimistä rinnakkaista lääkevalmistetta (jäljempänä kyseinen rinnakkaislääke). Se voitti kyseiset kaksi kilpailutusta.
- 15 Eurooppapatentin nro EP 0 915 894 voimassaolo päättyi 25.7.2017.

- 16 Gilead ym. nostivat 15.9.2017 markkinaoikeudessa Mylania vastaan kyseisen lisäsuojatodistuksen loukkaukseen perustuvan kanteen. Samassa yhteydessä Gilead ym. esittivät Mylaniin kohdistuvan turvaamistoimihakemuksen. Mylan kiisti loukkauskanteen ja turvaamistoimihakemuksen. Lisäksi Mylan pani 30.11.2017 samassa tuomioistuimessa vireille kanteen kyseisen lisäsuojatodistuksen mitättömäksi julistamisesta.
- 17 Markkinaoikeus hyväksyi 21.12.2017 antamallaan päätöksellä Gilead ym:iden kyseiseen lisäsuojatodistukseen perustuvan turvaamistoimihakemuksen ja kielsi Mylania 500 000 euron sakon uhalla tarjoamasta, saattamasta vaihdantaan ja käyttämästä kyseistä rinnakkaislääkettä kyseisen lisäsuojatodistuksen voimassaoloaikana sekä tuomasta maahan, valmistamasta ja pitämästä hallussa kyseistä rinnakkaislääkettä näitä tarkoituksia varten. Markkinaoikeus määräsi myös, että turvaamistoimi on voimassa siihen saakka, kunnes pääasiassa annetaan ratkaisu tai asiassa toisin määrätään.
- 18 Edellä mainittu turvaamistoimi peruutettiin sittemmin Mylanin tekemästä hakemuksesta korkeimman oikeuden 11.4.2019 antamalla päätöksellä.
- 19 Markkinaoikeus julisti 25.9.2019 antamallaan tuomiolla kyseisen lisäsuojatodistuksen mitättömäksi. Kyseisestä tuomiosta valitettiin korkeimpaan oikeuteen, joka 13.11.2020 antamallaan päätöksellä hylkäsi Gilead ym:iden valituslupahakemuksen, jolloin markkinaoikeuden tuomio tuli lainvoimaiseksi.
- 20 Tämän jälkeen Mylan vaati markkinaoikeudessa, joka on käsiteltävässä asiassa ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin, oikeudenkäymiskaaren 7 luvun 11 §:n nojalla, jolla direktiivin 2004/48 9 artiklan 7 kohta on saatettu osaksi Suomen oikeutta, että Gilead ym. veloitetaan maksamaan sille 2 367 854,99 euroa viivästyskorkeineen korvaukseksi vahingoista, jotka ovat aiheutuneet tästä sittemmin mitättömäksi julistetun lisäsuojatodistuksen perusteella tarpeettomasti hankitusta turvaamistoimesta.
- 21 Mylanin mukaan tulkinnasta, jonka unionin tuomioistuin on tehnyt kyseisestä 9 artiklan 7 kohdasta 12.9.2019 antamassaan tuomiossa Bayer Pharma (C-688/17, EU:C:2019:722; jäljempänä tuomio Bayer Pharma), ei voida katsoa seuraavan, että kyseinen direktiivi estäisi Suomen oikeuden mukaisen ankaran vastuun periaatteen soveltamisen. Gilead ym. katsovat sitä vastoin, että tuomiossa Bayer Pharma omaksuttu kyseisen säännöksen tulkinta estää katsomasta vahingonkorvausvastuun syntyvän pelkästään sen vuoksi, että kyseinen lisäsuojatodistus, jonka loukkauksen perusteella turvaamistoimi oli määrätty, on sittemmin julistettu mitättömäksi.
- 22 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin huomauttaa, että suomalaisen oikeuskäytännön ja oikeuskirjallisuuden mukaan oikeudenkäymiskaaren 7 luvun 11 §:ssä säädetään tuottamuksesta riippumattomasta vastuusta eli ankarasta vastuusta. Tämän mukaisesti turvaamistoimen hakijan on katsottu olevan vahingonkorvausvastuussa, mikäli turvaamistoimen myöntämisen perusteena ollut immateriaalioikeus on sittemmin julistettu mitättömäksi.
- 23 Se toteaa kuitenkin, että vakiintuneen suomalaisen oikeuskäytännön mukaan vahingonkorvauksen määrää voidaan jopa kyseisessä säännöksessä tarkoitetuissa tapauksissa alentaa sillä perusteella, että turvaamistoimen hakijan vastapuoli on itse tehnyt mahdolliseksi vahingon syntymisen tai jättänyt ryhtymättä kohtuullisiin toimenpiteisiin vahingon torjumiseksi tai rajoittamiseksi ja tällä tavoin myötävaikuttanut vahingon aiheutumiseen.

- 24 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin korostaa myös, että ankaran vastuun periaate, sellaisena kuin se sisältyy Suomen oikeusjärjestykseen, otetaan huomioon myös turvaamistointa myönnettäessä. Turvaamistoimen myöntämiseksi on nimittäin arvioitava todennäköisyyttä sille, että turvaamistoimen perusteena oleva immateriaalioikeus julistetaan mahdollisen kanteen johdosta mitättömäksi. Haittavertailussa puolestaan vertaillaan yhtäältä turvaamistoimen myöntämisestä aiheutuvaa haittaa sen kohteelle ja toisaalta sitä haittaa, joka aiheutuisi turvaamistoimen hakijalle, mikäli turvaamistointa ei myönnettäisi.
- 25 Kun otetaan huomioon unionin tuomioistuimen tuomiossa Bayer Pharma omaksuma tulkinta, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii kuitenkin, voidaanko ankaraan vastuuseen perustuvan korvausjärjestelmän katsoa olevan direktiivin 2004/48 9 artiklan 7 kohdan mukainen.
- 26 Tässä tilanteessa markkinaoikeus päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:
- ”1) Onko edellä kuvatun – – kaltaisen Suomessa voimassa olevan ankaralle vastuulle perustuvan vahingonkorvausjärjestelmän katsottava olevan [direktiivin 2004/48] 9 artiklan 7 kohdan mukainen?
- 2) Jos vastaus [ensimmäiseen kysymykseen] on kielteinen, niin millaiselle vahingonkorvausvastuulle [direktiivin 2004/48] 9 artiklan 7 kohdan mukaisen korvausvastuun on katsottava perustuvan? Onko kyseisessä korvausvastuussa katsottava olevan kyse jonkinlaiseen tuottamukseen perustuvasta vastuusta, jonkinlaiseen väärinkäyttöön perustuvasta vastuusta vai johonkin muuhun perustuvasta vastuusta?
- 3) Edellä mainittuun [toiseen] kysymykseen liittyen, mitä seikkoja on otettava huomioon korvausvastuun käsillä olemista arvioitaessa?
- 4) Erityisesti edellä mainittuun [kolmanteen] kysymykseen liittyen, onko arviointi tehtävä pelkästään niiden seikkojen perusteella, jotka ovat olleet tiedossa turvaamistointa hankittaessa, vai onko sallittua ottaa huomioon esimerkiksi se seikka, että immateriaalioikeus, jonka väitettyyn loukkaamiseen turvaamistoimi on perustettu, on sittemmin turvaamistoimen hankkimisen jälkeen julistettu mitättömäksi ab initio, ja jos näin, niin mikä merkitys viimeksi mainitulle seikalle on annettava?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Ensimmäinen kysymys

- 27 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee ensimmäisellä kysymyksellään lähinnä, onko direktiivin 2004/48 9 artiklan 7 kohtaa tulkittava siten, että se ei ole esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jossa säädetään kyseisessä säännöksessä tarkoitetuista turvaamistoimenpiteistä aiheutuneiden vahinkojen korvaamista koskevasta järjestelmästä, joka perustuu turvaamistoimenpiteiden hakijan tuottamuksesta riippumattomaan vastuuseen mutta jossa tuomioistuimella on kuitenkin toimivalta kohtuullistaa vahingonkorvauksen määrää ottamalla huomioon asiaan liittyvät olosuhteet, mukaan lukien vastaajan mahdollinen myötävaikutus vahingon aiheutumiseen.

- 28 Direktiivin 2004/48 9 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetään, että immateriaalioikeuden haltija voi vaatia toimivaltaisia oikeusviranomaisia toteuttamaan kyseisessä säännöksessä lueteltuja erilaisia turvaamistoimenpiteitä, joilla muun muassa loukkaus saadaan välittömästi lakkaamaan ilman, että joudutaan odottamaan pääasiallisesti koskevaa ratkaisua. Kuten kyseisen direktiivin johdanto-osan 22 perustelukappaleessa todetaan, kyseisistä toimenpiteistä päätettäessä on kunnioitettava vastaajan oikeuksia, turvaamistoimenpiteiden on oltava oikeasuhteisia kunkin tapauksen ominaispiirteisiin nähden ja niissä on määrättävä vakuuksista, jotka tarvitaan perusteettomasta hakemuksesta vastaajalle aiheutuneiden kulujen ja vahinkojen kattamiseksi.
- 29 Mainitun direktiivin 9 artiklan 7 kohdassa säädetään tässä tarkoituksessa, että jos turvaamistoimenpiteet kumotaan tai jos ne raukeavat kantajan toiminnan tai laiminlyönnin takia tai jos myöhemmin todetaan, ettei immateriaalioikeutta ole loukattu tai loukkaamisen uhkaa ole ollut, oikeusviranomaisilla on oltava oikeus vastaajan pyynnöstä määrätä toimenpiteiden hakija suorittamaan vastaajalle asianmukainen korvaus mainittujen toimenpiteiden aiheuttamista vahingoista.
- 30 Kyseisen säännöksen sanamuodosta ilmenee näin ollen selvästi, että turvaamistoimenpidettä koskevaa hakemusta käsittelevän oikeusviranomaisen on tutkittava, täytyvätkö kyseisessä säännöksessä säädetty kolme edellytystä. Ensinnäkin sen on tarkistettava joko se, että turvaamistoimenpiteet on kumottu tai ne ovat rauenneet kantajan toiminnan tai laiminlyönnin takia, tai se, ettei toimenpiteen hakijan immateriaalioikeutta ole loukattu tai loukkaamisen uhkaa ole ollut. Toiseksi sen on arvioitava, onko vahinkoa aiheutunut. Kolmanneksi sen on ratkaistava, onko vahingon ja turvaamistoimenpiteiden välillä syy-yhteys.
- 31 On kuitenkin syytä todeta, ettei kyseisessä säännöksessä mainita näiden edellytysten joukossa turvaamistoimenpiteiden hakijan tuottamusta.
- 32 Sen ratkaisemiseksi, velvoitetaanko direktiivin 2004/48 9 artiklan 7 kohdassa jäsenvaltiot soveltamaan turvaamistoimenpiteiden hakijan vastuuseen tiettyä järjestelmää, on otettava huomioon kyseisen säännöksen asiayhteys ja sillä säännöstöllä, johon säännös sisältyy, tavoiteltu päämäärä sekä säännöksen syntyhistoria.
- 33 Tältä osin on syytä muistuttaa, että unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kyseisen direktiivin säännöksillä ei ole suinkaan tarkoitus säännellä kaikkia immateriaalioikeuksiin liittyviä näkökohtia vaan vain näiden oikeuksien noudattamiseen ja loukkaamiseen liittyviä kysymyksiä velvoittamalla jäsenvaltiot säätämään tehokkaista oikeussuojakeinoista, joilla suojattujen immateriaalioikeuksien loukkaukset voitaisiin välttää, lopettaa tai korjata. Unionin lainsäätäjä on tätä direktiiviä antaessaan päättänyt toteuttaa vähimmäistason yhdenmukaistamisen immateriaalioikeuksien noudattamisen varmistamiseksi yleisellä tasolla (ks. vastaavasti tuomio 28.4.2022, Koch Media, C-559/20, EU:C:2022:317, 31 ja 32 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 34 Siltä osin kuin on erityisesti kyse oikeudesta saada korvausta turvaamistoimenpiteistä vastaajalle aiheutuneesta vahingosta, mainitun direktiivin 9 artiklan 7 kohdan sanamuoto vastaa asiallisesti TRIPS-sopimuksen 50 artiklan 7 kohdan sanamuotoa. TRIPS-sopimuksen 1 artiklan 1 kohdassa määrätään nimenomaisesti, että Maailman kauppajärjestön jäsenet voivat vapaasti valita tarkoituksenmukaiset keinot mainitun sopimuksen määräysten sisällyttämiseksi niiden omiin oikeusjärjestyksiin ja -käytäntöön.

- 35 Käyttämällä direktiivin 2004/48 9 artiklan 7 kohdassa TRIPS-sopimuksen 50 artiklan 7 kohdan mukaista erittäin laajaa muotoilua unionin lainsäätäjä on siten ilmaissut yhtäältä, ettei se ole halunnut yhdenmukaistaa vastaajalle suoritettavaa korvausta koskevia sääntöjä enemmälti kuin kyseinen sopimus edellyttää, ja toisaalta, että se on halunnut jättää jäsenvaltioille harkintavaltaa toimenpiteiden hakijan vastuuta koskevan järjestelmän konkreettisessa toteuttamisessa.
- 36 Tästä seuraa, että direktiivin 2004/48 9 artiklan 7 kohtaa, luettuna TRIPS-sopimuksen 50 artiklan 7 kohdan valossa, on tulkittava siten, että siinä säädetään immateriaalioikeuksien noudattamisen vähimmäistasosta ja jätetään samalla jäsenvaltioille lähtökohtaisesti harkintavaltaa, jonka perusteella ne voivat tapauksen mukaan valita tuottamuksesta riippumattomaan vastuuseen tai tuottamusvastuuseen perustuvan järjestelmän.
- 37 Unionin tuomioistuin on tosin katsonut tuomiossa Bayer Pharma, että kyseinen direktiivi ei lähtökohtaisesti ole esteenä kansalliselle säännöstölle, jonka mukaan vastaajalle, jota turvaamistoimenpiteet koskivat, ei tarvitse maksaa korvausta vahingosta, joka tälle on aiheutunut siitä syystä, ettei tämä ole toiminut siten kuin asianomaisessa tilanteessa on tavanomaisesti odotuksenmukaista vahingon välttämiseksi tai pienentämiseksi, vaikka patentti, jonka perusteella näitä toimenpiteitä on määrätty, on sittemmin mitätöity. Unionin tuomioistuin on kuitenkin nimenomaisesti täsmentänyt, että tällainen lainsäädäntö on yhteensoeveltuva kyseisen säännöksen kanssa vain sillä edellytyksellä, että tuomioistuin voi ottaa huomioon kaikki asian olosuhteet päätyessään mahdollisesti korvauksen epäämiseen (ks. vastaavasti tuomio Bayer Pharma, 71 kohta).
- 38 Kun otetaan huomioon se erityistilanne, johon unionin tuomioistuin rajasi tuomiossa Bayer Pharma antamansa vastauksen, kyseisestä tuomiosta ei sen sijaan voida päätellä, että direktiivin 2004/48 9 artiklan 7 kohdassa säädettäisiin vastaajan vahinkojen korvaamisesta vain siinä tapauksessa, että turvaamistoimenpiteiden hakija on menetellyt tuottamuksellisesti. Kuten tuomion Bayer Pharma 51 kohdasta ilmenee, unionin tuomioistuimen tarkoituksena on ollut vain muistuttaa oikeusviranomaiselle, että tämän on arvioitava siinä vireillä olevan asian erityisiä olosuhteita sen ratkaisemiseksi, onko hakija velvoitettava maksamaan vastaajalle korvaus, jonka on oltava ”asianmukainen” eli perusteltu kyseisten olosuhteiden kannalta.
- 39 Vaikka nimittäin toimivaltaisten kansallisten tuomioistuinten ratkaisuvallalta tällaisen vahingonkorvauksen myöntämisessä on tiukasti sidottu direktiivin 2004/48 9 artiklan 7 kohdassa mainittuihin edellytyksiin, näiden edellytysten täyttyminen tietyssä asiassa ei merkitse sitä, että toimivaltaisten kansallisten tuomioistuinten olisi automaattisesti ja joka tapauksessa velvoitettava hakija korvaamaan vastaajalle näistä toimenpiteistä aiheutuneet vahingot (ks. vastaavasti tuomio Bayer Pharma, 52 kohta).
- 40 Tästä seuraa, että jäsenvaltioiden on saattaessaan direktiivin 2004/48 9 artiklan 7 kohdan osaksi kansallista oikeusjärjestystä otettava huomioon vaatimus, jonka mukaan tuomioistuimen on voitava ottaa huomioon kaikki siinä vireillä olevan asian olosuhteet, asianosaisten menettely mukaan lukien (ks. vastaavasti tuomio Bayer Pharma, 71 kohta), ja tämä pätee siitä riippumatta, millaiseen vastuuseen perustuva järjestelmä on valittu.
- 41 Jäsenvaltioilla kyseisen säännöksen täytäntöönpanossa olevaa harkintavaltaa rajataan myös direktiivin 2004/48 3 artiklan säännöksillä. Keinojen, joista jäsenvaltiot säätävät kyseisessä direktiivissä tarkoitettujen immateriaalioikeuksien noudattamisen varmistamiseksi, on nimittäin kyseisen artiklan mukaan oltava tasapuolisia, oikeasuhteisia ja varoittavia, ja niitä on sovellettava

siten, että vältetään luomasta esteitä lailliselle kaupankäynnille, jonka suojaaminen on TRIPS-sopimuksen johdanto-osan ensimmäisen kappaleen mukaan yksi kyseisen sopimuksen tavoitteista, ja niiden on annettava takeita niiden väärinkäytön estämiseksi.

- 42 Sen ratkaisemiseksi, onko ankaraan vastuuseen perustuva järjestelmä direktiivin 2004/48 3 artiklan säännösten mukainen, järjestelmä on sijoitettava kyseisen direktiivin 9 artiklassa säädettyjen turvaamistoimenpiteiden asiayhteyteen ja on arvioitava, onko niiden yhdistämisestä muodostuva järjestelmä tasapuolinen ja oikeasuhteinen ja onko se lailliselle kaupankäynnille esteitä luomatta kuitenkin varoittava.
- 43 Nyt käsiteltävässä tapauksessa ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen toimittamista selvityksistä ilmenee, että pääasiassa kyseessä olevan kansallisen lainsäädännön mukaan hakijan, joka on tarpeettomasti tai perusteettomasti hankkinut turvaamistoimen, on korvattava vastapuolelle turvaamistoimesta ja sen täytäntöönpanosta aiheutunut vahinko ja asiassa aiheutuneet kulut. Tällaisen lainsäädännön mukaan ei siten ole välttämätöntä, että hakijan korvausvastuun syntyminen edellyttäisi hakijan menettelevän tuottamuksellisesti. Tästä seuraa, että turvaamistoimen hakijan on maksettava vahingonkorvausta turvaamistoimesta aiheutuneen vahingon kattamiseksi, mikäli turvaamistoimen myöntämisen perusteena ollut immateriaalioikeus on sittemmin julistettu mitättömäksi. Kansallisen oikeuskäytännön mukaan vahingonkorvauksen määrää voidaan kuitenkin alentaa, jos hakijan vastapuoli on itse tehnyt mahdolliseksi vahingon syntymisen tai jättänyt ryhtymättä kohtuullisiin toimenpiteisiin vahingon torjumiseksi tai rajoittamiseksi ja on tällä tavoin myötävaikuttanut vahingon aiheutumiseen.
- 44 Siltä osin kuin on ensinnäkin kyse siitä, onko turvaamistoimenpiteiden järjestelmä, johon sisältyy tuottamuksesta riippumaton vastuu perusteettomista turvaamistoimenpiteistä vastaajalle aiheutuneiden vahinkojen korvaamisesta, oikeasuhteinen ja tasapuolinen, on todettava, että direktiivillä 2004/48 unionin lainsäätäjät on erityisesti säätänyt oikeudellisista välineistä, joilla voidaan kokonaisvaltaisesti pienentää riskiä siitä, että vastaajalle aiheutuu vahinkoa turvaamistoimenpiteiden vuoksi, ja siten suojata vastaajaa (ks. vastaavasti tuomio 28.4.2022, Phoenix Contact, C-44/21, EU:C:2022:309, 44 kohta). Näin menetellessään unionin lainsäätäjät on halunnut varmistaa tasapainon immateriaalioikeuksien suojan korkean tason ja vastaajan oikeuksien ja vapauksien välillä.
- 45 Direktiivissä 2004/48 säädettyistä toimenpiteistä, menettelyistä ja oikeuskeinoista nimittäin ilmenee, että immateriaalioikeuksien suojan varmistamiseen tähtääviä oikeussuojakeinoja täydentävät niihin läheisesti liittyvät vahingonkorvauskanteet. Siten kyseisen direktiivin 7 artiklan 1 kohdassa ja 9 artiklan 1 kohdassa säädetään väliaikaisista toimista ja turvaamistoimenpiteistä, joiden tarkoituksena on erityisesti estää immateriaalioikeuksien välittömät loukkaukset ja joihin kuuluu muun muassa sellaisten tavaroiden takavarikointi, joiden epäillään loukkaavan immateriaalioikeutta. Toisaalta tämän tuomion 44 kohdassa tarkoitettu tasapainon takaamiseksi mainittu direktiivin 7 artiklan 4 kohdassa ja 9 artiklan 7 kohdassa säädetään toimenpiteistä, joilla vastaaja voi vaatia vahingonkorvausta siinä tapauksessa, että myöhemmin ilmenee, ettei immateriaalioikeutta ole loukattu tai loukkaamisen uhkaa ole ollut. Kuten tämän saman direktiivin johdanto-osan 22 perustelukappaleesta käy ilmi, näitä korvausta koskevia toimenpiteitä on pidettävä takeina, jotka lainsäätäjät on katsonut tarpeelliseksi vastineena säätämistään nopeista ja tehokkaista väliaikaisista ja turvaamistoimenpiteistä (tuomio 16.7.2015, Diageo Brands, C-681/13, EU:C:2015:471, 74 kohta).

- 46 Pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen tuottamuksesta riippumattoman vastuun järjestelmän ei voida katsoa asettavan edellisessä kohdassa tarkoitettua tasapainoa kyseenalaiseksi siten, että se saisi immateriaalioikeuden haltijan luopumaan ryhtymästä oikeudenkäyntiin ja vetoamasta tähän oikeuteen. Turvaamistoimenpiteiden tarkoitus on nimittäin estää immateriaalioikeuden välitön loukkaus tai estää loukkaukseksi epäillyn teon jatkaminen. Jos lopulta kuitenkin osoittautuu, ettei immateriaalioikeutta ole loukattu, turvaamistoimenpiteiden peruste lakkaa, ja tästä syystä hakijan on lähtökohtaisesti korvattava näistä perusteettomista toimenpiteistä aiheutunut vahinko. Viimeksi mainitusta seikasta on kuitenkin syytä todeta, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen tuottamuksesta riippumattoman vastuun järjestelmä, jossa asiaa käsittelevä tuomioistuim voi ottaa huomioon kaikki käsiteltävän asian olosuhteet ja siten myös vastaajan mahdollisen myötävaikutuksen vahingon syntymiseen, antaa erityisesti mahdollisuuden kohtuullistaa vahingonkorvauksen määrää ja siten lieventää immateriaalioikeuden haltijaan mahdollisesti kohdistuvaa pidäkevaikutusta.
- 47 Se seikka, että turvaamistoimenpiteiden hakijan on arvioitava niiden täytäntöönpanoon liittyvää riskiä, vastaa sitä riskiä, jonka vastaaja ottaa päättäessään pitää kaupan tuotteita, jotka voivat merkitä immateriaalioikeuden loukkausta. Tuottamuksesta riippumattoman vastuun järjestelmä, joka perustuu hakijan riskiin, vaikuttaa siten olevan oikeassa suhteessa unionin lainsäätäjän tavoitteeseen varmistaa immateriaalioikeuksien noudattaminen ja samalla lieventää kokonaisvaltaisesti riskiä siitä, että vastaajalle aiheutuu vahinkoa turvaamistoimenpiteistä.
- 48 Kaiken lisäksi hakijan ja vastaajan oikeuksien tasapaino tulee ilmeisestikin täysin turvatuksi pääasiassa kyseessä olevan kaltaisella tuottamuksesta riippumattoman vastuun järjestelmällä. Se seikka, ettei vastaajan tarvitse osoittaa hakijan menettelleen tuottamuksellisesti, on nimittäin vastapainona sille seikalle, että hakija on direktiivin 2004/48 9 artiklan 3 kohdan mukaan voinut saada turvaamistoimenpiteitä tarvitsematta esittää lopullista näyttöä mahdollisesta oikeutensa loukkauksesta.
- 49 Siltä osin kuin on toiseksi kyse siitä, ettei laillista kaupankäyntiä estetä, on syytä todeta, että olettaen immateriaalioikeuden pätevydestä antaa sen haltijalle mahdollisuuden toimia ja hakea turvaamistoimenpiteitä jo ennen pääasiaa koskevan kanteen nostamista. Immateriaalioikeuden haltijan on kuitenkin nostettava oikeutensa loukkausta koskeva kanne direktiivin 2004/48 9 artiklan 5 kohdassa säädetyssä määrääjässä, ja tällaiseen kanteeseen liittyy yleensä vastaajan tekemä vastavaatimus tai nostama vastakanne, jossa vaaditaan immateriaalioikeuden julistamista mitättömäksi. Jos turvaamistoimenpiteiden perusteena oleva immateriaalioikeus julistetaan näiden oikeudenkäyntien päätteeksi taannehtivasti mitättömäksi, kuten nyt käsiteltävässä asiassa, tällöin on todettava, että turvaamistoimenpiteillä estetyt vastaajan toimet olivat täysin laillista kaupankäyntiä eikä toimia olisi pitänyt rajoittaa. Tässä tilanteessa ei myöskään voida vedota unionin lainsäätäjän tahdon mukaiseen immateriaalioikeuksien suojan korkeaan tasoon, koska taannehtivasti mitättömäksi julistetun immateriaalioikeuden ei katsota olleen koskaan olemassa. Tästä seuraa, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen turvaamistoimenpiteiden järjestelmä, johon liittyy tuottamuksesta riippumattoman vastuun järjestelmä, ei aiheuta estettä lailliselle kaupankäynnille.
- 50 Siltä osin kuin on kolmanneksi kysymys varoittavasta vaikutuksesta, joka on sellaisella direktiivin 2004/48 9 artiklassa säädetyllä kaltaisella turvaamistoimenpiteiden järjestelmällä, johon liittyy tämän tuomion 43 kohdassa kuvatun kaltaisen tuottamuksesta riippumattoman vastuun järjestelmä, on todettava, että tällainen tuottamuksesta riippumattoman vastuun järjestelmä ei ole omiaan kyseenalaistamaan turvaamistoimenpiteiden järjestelmän varoittavaa vaikutusta, kun korvausvaatimusta käsittelevä tuomioistuin voi ottaa vahingonkorvauksen määrän

vahvistamiseksi huomioon kaikki asian olosuhteet, vastaajan menettely mukaan lukien. Oikeus korvaukseen on nimittäin tiukasti rajattu vastaajalle aiheutuneisiin vahinkoihin, jotka ovat johtuneet kyseessä olevan immateriaalioikeuden haltijan hakemista perusteettomista turvaamistoimenpiteistä. Tämän näkökulman mukaisesti kyseisen direktiivin 9 artiklan 7 kohdassa säädettyyn oikeuteen saada korvausta ei voida vedota sellaisen vahingon kattamiseksi, joka on johtunut tämän vastaajan menettelystä ja mahdollisesti lisännyt turvaamistoimenpiteistä alun perin aiheutunutta vahinkoa.

- 51 Ensimmäiseen kysymykseen on kaiken edellä todetun perusteella vastattava, että direktiivin 2004/48 9 artiklan 7 kohtaa on tulkittava siten, että se ei ole esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jossa säädetään kyseisessä säännöksessä tarkoitettua turvaamistoimenpiteistä aiheutuneiden vahinkojen korvaamista koskevasta järjestelmästä, joka perustuu turvaamistoimenpiteiden hakijan tuottamuksesta riippumattomaan vastuuseen ja jossa tuomioistuimella on toimivalta kohtuullistaa vahingonkorvauksen määrää ottamalla huomioon asiaan liittyvät olosuhteet, mukaan lukien vastaajan mahdollinen myötävaikutus vahingon aiheutumiseen.

Toinen, kolmas ja neljäs kysymys

- 52 Koska toinen, kolmas ja neljäs kysymys on esitetty vain siltä varalta, että ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, niihin ei ensimmäiseen kysymykseen annetun vastauksen vuoksi ole tarpeen vastata.

Oikeudenkäyntikulut

- 53 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kolmas jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/48/EY 9 artiklan 7 kohtaa

on tulkittava siten, että

se ei ole esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jossa säädetään kyseisessä säännöksessä tarkoitettua turvaamistoimenpiteistä aiheutuneiden vahinkojen korvaamista koskevasta järjestelmästä, joka perustuu turvaamistoimenpiteiden hakijan tuottamuksesta riippumattomaan vastuuseen ja jossa tuomioistuimella on toimivalta kohtuullistaa vahingonkorvauksen määrää ottamalla huomioon asiaan liittyvät olosuhteet, mukaan lukien vastaajan mahdollinen myötävaikutus vahingon aiheutumiseen.

Jürimäe

Piçarra

Safjan

Jääskinen

Gavalec

Julistettiin Luxemburgissa 11 päivänä tammikuuta 2024.

A. Calot Escobar
Kirjaaja

K. Jürimäe
Jaoston puheenjohtaja